

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om utstationering av arbetstagare och till vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om utstationering av arbetstagare och till vissa lagar som har samband med den (RP 39/2016 rd): Ärendet har remitterats till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet för betänkande.

Motion

I samband med propositionen har utskottet behandlat

- lagmotion LM 24/2016 rd Merja Mäkisalo-Ropponen sd m.fl. Lagmotion med förslag till lag om utstationering av arbetstagare och till vissa lagar som har samband med den.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringsråd Jan Hjelt, arbets- och näringsministeriet
- lagstiftningsråd Maarit Leppänen, justitieministeriet
- regeringsråd Jorma Hörkkö, kommunikationsministeriet
- överinspektör Teija Inkilä, social- och hälsovårdsministeriet
- regeringssekreterare Anne Vänskä, social- och hälsovårdsministeriet
- tullöverinspektör Jarkko Fagerström, Tullen
- direktör Kaarina Myyri-Partanen, Regionförvaltningsverket i Södra Finland
- andra vice ordförande Harri Pasanen, Bil- och Transportbranschens Arbetarförbund AKT ry
- verkställande direktör Mari Vasarainen, Biltrafikens Arbetsgivareförbund rf
- expert Mika Kärkkäinen, Finlands näringsliv rf
- vice ordförande Kyösti Suokas, Byggnadsförbundet rf
- arbetsmarknadschef Tapio Kari, Byggnadsindustrin RT rf
- jurist Jari Hellsten, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- juridisk ombudsman Albert Mäkelä, Företagarna i Finland rf
- professor Ulla Liukkunen.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- inrikesministeriet
- Skatteförvaltningen

Betänkande AjUB 3/2016 rd

- Helsingfors polisinrättning.

PROPOSITIONEN OCH MOTIONEN

Regeringen föreslår en ny lag om utstationering av arbetstagare. Samtidigt upphävs lagen om utstationerade arbetstagare från 1999. I den nya lagen finns bestämmelser om minimiarbetsvillkor för till Finland utstationerade arbetstagare, skyldigheter för det utstationerande företaget, beställarens skyldigheter, samarbete mellan arbetarskyddsmyndigheterna och befogenheter för dem och verkställighet över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Dessutom ändras arbetsavtalslagen, lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen, lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan av utomstående arbetskraft, lagen om verkställighet av böter, lagen om beskattningsförfarande, arbetarskyddslagen och utlänningslagen.

Genom den föreslagna lagen genomförs direktivet om tillämpning av direktivet om utstationering av arbetstagare till andra medlemsstater i samband med tillhandahållande av tjänster.

Inga ändringar föreslås i minimivillkoren för arbetsavtal för utstationerade arbetstagare. De gällande bestämmelserna föreslås i allt väsentligt bli överförda till den nya lagen. Den nya lagen föreslås dock få ett bredare tillämpningsområde. I motsats till den gällande lagen ska arbete som grundar sig på offentliga centrala förvaltningsmyndigheters upphandlingskontrakt inte vara undantagna i den nya lagen. Den gällande lagen innehåller ett flertal minimitider som avviker från varandra. De ska därför samordnas till vissa delar. Vidare införs det bestämmelser om ett förfarande för anmälan om utstationering av arbetstagare. Följaktligen kan en del av de nuvarande bestämmelserna om skyldighet att lämna information slopas.

Påföljdssystemet ändras i dess helhet. Bestämmelserna om straffrättsligt ansvar i den gällande lagen om utstationerade arbetstagare föreslås bli ersatta med bestämmelser om en administrativ försummelseavgift som ska påföras av tillsynsmyndigheten i förvaltningsförfarande. En företrädare för en utstationerad arbetstagare ska inte ha personligt ansvar för eventuella försummelser som ett utstationerande företag gör sig skyldigt till. Ett utstationerande företag ska kunna föreläggas försummelseavgift om det inte har anmält utstationering av arbetstagare eller har gjort en bristfällig anmälan eller om det inte har tillsatt en företrädare eller inte har haft de uppgifter och utredningar tillgängliga i Finland som lagen kräver. Beställaren ska kunna påföras en försummelseavgift om denne trots begäran från arbetarskyddsmyndigheten inte hjälper myndigheten att få kontakt med företrädaren. Inom byggverksamhet ska byggherren eller huvudentreprenören i fortsättningen ha en särskild skyldighet att utreda löner som inte har betalats ut till utstationerade arbetstagare. Också i dessa fall ska försummelseavgift kunna påföras, om skyldigheterna försummas. Vidare får lagen heltäckande bestämmelser om hur administrativa sanktioner som meddelas i Finland ska delges eller drivas in i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Som regel kommer alla företag som utstationerar arbetstagare till Finland att vara skyldiga att anmäla utstationeringen till myndigheterna. Anmälan ska göras till arbetarskyddsmyndigheten och den ska innehålla uppgifter om utstationeringen. Syftet är att tillsynen ska kunna verkställas mer ändamålsenligt.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Också i fortsättningen ska utstationerande företag ha en företrädare i Finland. Vidare åläggs beställaren en ny skyldighet att hjälpa tillsynsmyndigheten att få kontakt med företrädaren när myndigheten inte får kontakt med företrädaren.

Övervakningen mellan medlemsstaterna förbättras i och med att myndigheterna i större utsträckning kommer att bedriva statsgränsöverskridande administrativt samarbete. Dessutom blir det i fortsättningen obligatoriskt för medlemsstaterna att i det administrativa samarbetet använda informationssystemet för den inre marknaden enligt förordningen om administrativt samarbete. Statsgränsöverskridande verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter blir dock ett viktigt medel för att effektivisera tillsynen över anställningsvillkoren för utstationerade arbetstagare. Bestämmelserna om statsgränsöverskridande verkställighet ska tillämpas på underrättelse om och indrivning av de ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter som medlemsstaternas myndigheter påför i sin övervakning av lagstiftningen om utstationerade arbetstagare.

Lagarna avses träda i kraft den 18 juni 2016. Bestämmelserna om anmälan om utstationering av arbetstagare i den föreslagna lagen om utstationering av arbetstagare träder i kraft senare vid en tidpunkt som bestäms särskilt genom lag.

Lagmotionen

Lagmotionen innehåller ett förslag till komplettering av den föreslagna lagen om utstationering av arbetstagare med bestämmelser om hur vissa av tidsgränserna ska tillämpas på arbete inom landsvägstransporter.

Dessutom föreslås det att beställaren vid byggarbeten ska ha samma ansvar för en utstationerad arbetstagares minimilön som det utstationerande företaget. Som minimilön betraktas en ersättning som följer av lagstiftningen och ett för arbetsgivaren bindande kollektivavtal och som innefattar dels lön, dels tillägg, ersättningar och andra rättigheter i pengar som en arbetstagare har rätt att få enligt lag och kollektivavtal.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Syftet med den föreslagna lagen är att nationellt genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen), nedan kallad *tillämpningsdirektivet*. Medlemsstaterna ska införa ändringarna senast den 18 juni 2016.

Syftet med tillämpningsdirektivet är att förhindra missbruk när friheten att tillhandahålla tjänster utnyttjas och när arbetstagare utstationeras för arbete i en annan medlemsstat i samband med tillhandahållande av tjänster. Tanken är att missbruk ska kunna förhindras genom att verkställigheten och övervakningen av begreppet utstationering förbättras och genom att hela unionen inför samordnade kriterier som underlättar en gemensam tolkning av utstationering.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Följaktligen revideras den nationella lagstiftningen om utstationering av arbetstagare. Den gällande lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999) föreslås bli upphävd och utstationeringsbestämmelserna föreslås ingå i en ny lag om utstationering av arbetstagare.

De gällande bestämmelserna lyfts till väsentliga delar över till den nya lagen. Den nya lagen har ett något större tillämpningsområde än den gällande lagen eftersom den också täcker in arbete som grundar sig på centrala förvaltningsmyndigheters upphandlingskontrakt. Dessutom innefattar lagförslaget en del andra ändringar och vissa tillägg. Delvis avser ändringarna att förtydliga lagstiftningen, men delvis innebär de stora omställningar i lagstiftningen.

Ett område som ändras i grunden är påföljdsbestämmelserna. Överträdelse av den gällande lagen bestraffas med straffrättsliga påföljder. Straffbestämmelserna har nästan inte alls tillämpats bland annat eftersom förundersökningsmyndigheterna har så begränsade resurser och de misstänkta ofta vistas i utlandet. Bestämmelserna om straffrättsligt ansvar ersätts med en administrativ försummelseavgift, som påförs av tillsynsmyndigheten i förvaltningsförfarande. Tack vare ändringen kan myndigheterna arbeta effektivare när överlappande arbete inte längre förekommer vid brottsutredning och administrativa påföljder.

Sammantaget sett anser arbetslivs- och jämställdhetsutskottet att propositionen är behövlig och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande kommentarer och ändringsförslag.

Utstationering av arbetstagare inom landsvägstransporter

Med cabotagetransport avses tillfälliga inrikestransporter för någon annans räkning i en värdmedlemsstat i enlighet med EU:s förordning 1072/2009/EG om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg. Det är alltså en cabotagetransport om ett finländskt företag beställer en transportunderentreprenad och den utförs med ett fordon registrerat i utlandet av ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat. Bestämmelser om cabotage ingår i lagen om kommersiell godstransport på väg (693/2006).

Landsvägstrafik som är cabotagetransport ingår i tillämpningsområdet för lagen och direktivet om utstationering av arbetstagare, och det framhålls bland annat i ingresserna i transportförordningarna 1072/2009/EG och 1073/2009/EG och i dokument SEC(2006)439 från kommissionen. EU-reglerna om utstationerade arbetstagare kan också i övrigt vara tillämpliga inom transportområdet vid utstationering genom interna överföringar inom en företagsgrupp eller som uthyrd arbetstagare, förutsatt att kriterierna för utstationering är uppfyllda.

Enligt uppgifter från de sakkunniga lämpar sig bestämmelserna om utstationerade arbetstagare inte särskilt väl för landsvägstransporter eftersom cabotagetransporter har en annan karaktär och regleringen av dem avviker från de föreslagna bestämmelserna. Extra problematiska är minimitiderna, som enligt uppgifter till utskottet i värsta fall resulterar i att de föreslagna bestämmelserna inte alls är tillämpliga på landsvägstransporter.

I lagmotion LM 24/2016 rd, som utskottet behandlar samtidigt med propositionen, föreslås det ett flertal inskränkningar i minimitiderna i lagförslaget. På grund av landsvägstransporternas karak-

Betänkande AjUB 3/2016 rd

tär kan tidsgränsen på tio dagar i 8, 10 och 11 § och tidsgränsen på fem dagar i 7 § vanligen inte uppfyllas vid landsvägstransporter, sägs det i lagmotionen, som alltså innehåller ändringsförslag.

Utskottet ställer sig bakom förslagen i propositionen, men påpekar att landsvägstransporter på samma sätt som byggbranschen är förknippade med risker för svart verksamhet. Tillämpningsdirektivet och lagförslaget tar hänsyn till byggbranschens särskilda karaktär och krav på reglering med bestämmelser som bara avser byggbranschen. Utskottet menar att det eventuellt också kan behövas bestämmelser som tar hänsyn till landsvägstransporter och deras särskilda karaktär. Det är därför viktigt att det noga följs upp hur den föreslagna lagen stämmer in på landsvägstransporter och att regeringen i förekommande fall vidtar åtgärder för att förbättra verkställigheten vad gäller landsvägstransporter i cabotagetrafik. På så sätt kan vi säkerställa att utländska medborgare som utför transporter i Finland är jämställda med finländska medborgare vad beträffar lön och arbetstider och att konkurrensen mellan finländska och utländska medborgare är ärlig och rättvis.

Underentreprenörer och ansvarsfrågor

Tillämpningsdirektivet kräver att det föreskrivs om särskilda insatser inom byggbranschen för att garantera utstationerade arbetstagares rättigheter. De tvingande bestämmelserna för byggbranschen avser att åtgärda typiska olägenheter vid utstationering inom ramen för underentreprenader.

Artikel 12 i direktivet utgår från att beställaren och avtalsparter tillsammans svarar för att utstationerade arbetstagares rättigheter tillgodoses. Trots det får medlemsstaterna enligt artikel 12.6 i stället för ansvarsbestämmelser vidta andra lämpliga åtgärder förutsatt att de i ett direkt underentreprenadförhållande möjliggör effektiva och proportionella sanktioner mot entreprenören, i syfte att komma tillrätta med bedrägerier och missbruk.

I överensstämmelse med artikel 12.6 föreslår regeringen andra åtgärder än bestämmelser om beställarens ansvar för efterlevnaden av de rättigheter som underentreprenörens arbetstagare har. Åtgärderna innebär att byggherren eller huvudentreprenören i fortsättningen kommer att ha ett särskilt ansvar för att ta reda på vilken lön utstationerade arbetstagare får och om lönen stämmer överens med den föreslagna lagen. En försummelseavgift kan åläggas om skyldigheterna försummas. Bestämmelsen gäller också andra typer av utstationering än bara underentreprenader. Något materiellt ansvar för uteblivna löner påförs varken byggherren eller huvudentreprenören.

I lagmotion LM 24/2016 rd föreslås det att en beställare inom byggbranschen ska ha parallellt ansvar för att utstationerade arbetstagare får minimilön. Som minimilön betraktas en ersättning som följer av lagstiftningen och ett för arbetsgivaren bindande kollektivavtal och som innefattar dels lön, dels tillägg, ersättningar och andra rättigheter i pengar som en arbetstagare har rätt att få enligt lag och kollektivavtal, exempelvis sjuklön.

Utskottet ställer sig bakom den verkställighetsmodell enligt artikel 12.6 som regeringen föreslår och anser att den tillsammans med de redan nu strängare bestämmelserna för byggbranschen, bland annat skattnummer, månatliga anmälningar till skattemyndigheten, obligatoriska personkort, förteckningar över arbetstagare, och beställaransvarslagen, som innehåller mer omfattande och strängare bestämmelser för byggbranschen än för andra branscher, bildar ett regelverk som

Betänkande AjUB 3/2016 rd

effektivt förebygger och motverkar att utstationerade arbetstagares rättigheter försummas. Regleringen är ändamålsenlig och administrativt sett en lätt och effektiv lösning. Bestämmelserna uppfyller kraven i direktivet utan att vi behöver införa solidariskt ansvar, som är främmande för vår rättsordning.

Minimilön

Minimilön för utstationerade arbetstagare är kärnan i bestämmelserna om utstationering. Varken direktivet eller den föreslagna lagen ändrar sättet att bestämma minimilön, utan lagen föreslås få en bestämmelse som motsvarar 2 § 4 mom. i den gällande lagen.

Lagstiftningen om utstationerade arbetstagare är speciallagstiftning som genomför EU-regler. Tolkningen och tillämpningen måste därför beakta EU-domstolens praxis. Åtminstone målen C-341/02, C-522/12, C-396/13 har gällt jämförelser mellan minimilönen i utstationeringslandet och den lön som arbetsgivaren med etablering i en annan medlemsstat har betalat ut.

Det är viktigt att regeringen noga följer upp rättspraxis beträffande minimilön och i förekommande fall vidtar åtgärder för att förtydliga tolkningen, framhåller utskottet.

Lagmotionen

Utskottet föreslår att de paragrafer som behandlas i lagmotionen ändras enligt propositionen och föreslår därmed också att lagmotionen avböjs.

DETALJMOTIVERING

1 §. Tillämpningsområde. Enligt förslaget ska lagen tillämpas på arbete i form av underentreprenad eller företagsintern överföring eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare och som en arbetstagare som är utstationerad från en annan stat utför i Finland under en begränsad tid på basis av ett arbetsavtal enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001).

Enligt artikel 1.3 b i direktivet om utstationering av arbetstagare (96/71/EG) ingår i tillämpningsområdet ”utstationering av en arbetstagare inom en medlemsstats territorium på en arbetsplats eller i ett företag som tillhör koncernen, om det finns ett anställningsförhållande mellan det utstationerande företaget och arbetstagaren under utstationeringstiden”. Enligt 1 § 2 mom. 2 punkten i den nuvarande lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999) gäller lagen när ”arbetstagaren utstationeras på en arbetsplats eller i ett företag som tillhör samma företagsgrupp”.

I lagförslaget talas det om ”företagsintern överföring” (1, 2, 5 och 7 §) och inte om företagsgrupp eller koncern. Företagsintern överföring definieras i 2 § 3 punkten i lagförslaget.

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet anser att ordet ”företag” inte kan användas i stället för ”koncern” som används i direktivet eller ”företagsgrupp” som används i den gällande lagen och att uttrycket ”företagsintern överföring” inte kan användas för utstationering av en arbetstagare till en arbetsplats eller ett företag som tillhör samma företagsgrupp. För att förtydliga lagen före-

Betänkande AjUB 3/2016 rd

slår utskottet att uttrycket ”företagsintern överföring” ersätts med ”överföring inom företagsgruppen”.

Utskottet korregerar dessutom ett skrivfel i 1 mom. i den finska lagtexten.

2 §. Definitioner. Paragrafen innehåller definitioner av de uttryck som är viktigast för tillämpningsområdet. Enligt *1 punkten* avses med utstationerad arbetstagare arbetstagare som vanligtvis arbetar i någon annan stat än Finland och som medan arbetsavtalsförhållandet pågår utstationeras till Finland för en begränsad tid och för tillfälligt arbete i samband med att det företag som är arbetsgivare och är etablerat i en annan stat där det bedriver ”betydande” verksamhet tillhandahåller tjänster över statsgränserna som underentreprenad, ”företagsintern” överföring eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare.

Enligt propositionen (RP 39/2016 rd, s. 37) stämmer definitionen på utstationerad arbetstagare överens med definitionen i den gällande lagen och med artikel 2.1 i direktivet om utstationering av arbetstagare. Utskottet påpekar att det enligt EU-lagstiftningen inte är något kriterium för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster hur betydande företagets verksamhet i etableringslandet är. Däremot ingår det enligt tillämpningsdirektivet (2014/67/EU) att ta ställning till hur väsentlig verksamheten är, när det görs en helhetsbedömning av de faktiska omständigheterna kring utstationeringen. Detta refereras också i propositionen. Följaktligen föreslår utskottet att ordet ”betydande” stryks.

Med hänvisning till 1 § föreslår utskottet också att ordet ”företagsintern” ersätts med ”inom företagsgruppen”.

I *3 punkten* definieras ”företagsintern överföring”. Med hänvisning till 1 § föreslår utskottet också att ordet ”företagsintern” ersätts med ”inom företagsgruppen”.

3 §. Tillämplig lag för arbetsavtal. Enligt motiven till propositionen innehåller *3 mom.* i överensstämmelse med nuvarande praxis en informativ bestämmelse om de tvingande bestämmelser som gäller arbete som utförs i Finland. Utskottet påpekar att 2 kap. 3 § 2 mom. i arbetsavtalslagen saknas i uppräkningslistan. Det gäller säkerhet i arbetet för gravida kvinnor. Bestämmelsen syftar på det skydd under graviditet som utstationerade arbetstagare har enligt direktivet och som det tillfälliga utstationeringslandets lagstiftning ska tillämpas på. Utskottet föreslår att bestämmelsen läggs till i förteckningen över tvingande bestämmelser.

5 §. Minimilön och 7 §. Anmälan om utstationering av arbetstagare. Precis som i 1 och 3 § föreslår utskottet att ”företagsintern” ändras till ”inom företagsgruppen”.

13 §. Skyldighet att se till att företrädaren är anträffbar. Paragrafrubriken motsvarar inte innehållet och utskottet föreslår därför att den får följande lydelse: ”Skyldighet att se till att anmälan görs och att företrädaren är anträffbar”.

15 §. Byggherrens och huvudentreprenörens ansvar vid byggverksamhet. Paragrafen reglerar byggherrens och huvudentreprenörens ansvar vid byggverksamhet. Enligt *1 mom.* kan en utstationerad arbetstagare underrätta byggherren eller huvudentreprenören på byggarbetsplatsen

Betänkande AjUB 3/2016 rd

om han eller hon inte har fått minimilön enligt 5 §. Efter att ha fått underrättelsen ska byggherren eller huvudentreprenören omedelbart begära information av det utstationerande företaget om vilken lön som den utstationerade arbetstagaren har betalats och om lönen uppfyller kraven enligt 5 §.

Enligt 2 *mom.* ska byggherren eller huvudentreprenören lämna begäran om information och informationen från det utstationerande företaget till arbetstagaren. På begäran av arbetstagaren ska begäran om information och informationen lämnas till arbetarskyddsmyndigheten.

Som paragrafen är formulerad är byggherren och huvudentreprenören skyldiga att lämna arbetstagarens begäran om information ”omedelbart” till det utstationerande företaget, medan bestämmelsen inte innehåller någon tidsbestämning för när informationen från företaget ska lämnas till arbetstagaren eller för när informationen på begäran av arbetstagaren ska lämnas till arbetarskyddsmyndigheten. Utskottet anser att också skyldigheten att lämna information till arbetstagaren och till arbetarskyddsmyndigheten bör kompletteras med en effektiviserande tidsbestämning. Följaktligen föreslår utskottet att 2 *mom.* ändras så att byggherren och huvudentreprenören är skyldiga att omedelbart lämna begäran om information och själva informationen från det utstationerande företaget till arbetstagaren och att också begäran om information och själva informationen på begäran av arbetstagaren omedelbart ska lämnas till arbetarskyddsmyndigheten.

16 §. Behöriga myndigheter. Paragrafen anger vilka myndigheter som har hand om de uppdrag som lagen avser. Enligt propositionen har lagen betydande konsekvenser för verksamheten vid de arbetarskyddsmyndigheter som svarar för information och utövar tillsyn över lagen (RP 39/2016 rd, s. 27). Enligt detaljmotiven ska arbets- och näringsministeriet och arbetarskyddsmyndigheterna informera om lagen. Paragrafen har däremot ingen bestämmelse om vilka myndigheter som svarar för informationen.

Att informera om lagen är inte exakt samma sak som normal information om lagar. Det är ett mycket större arbete, där det bland annat ingår att arbetarskyddsmyndigheterna står för det resurskrävande arbetet att översätta sammanfattningar av kollektivavtal till diverse språk. Allmän information om lagen är en arbetsuppgift som hör till arbets- och näringsministeriet. Dessutom ska ministeriet och arbetarskyddsmyndigheterna tillsammans uppdatera det faktablad om Finland som finns på kommissionens webbplats. Faktabladet ingår i den informationsskyldighet som avses i artikel 5 i tillämpningsdirektivet.

Eftersom informationsspridningen är både omfattande och väsentlig föreslår utskottet att paragrafen får ett *nytt 1 mom.* om att det är arbets- och näringsministeriet och arbetarskyddsmyndigheterna som svarar för att informera om lagen.

28 §. Begäran om indrivning hos en finsk myndighet. Enligt 4 *mom.* ska ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter verkställas i Finland enligt finsk lag och i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av böter, om inte något annat följer av denna lag. Beslut om verkställighet av en begäran fattas av Rättsregistercentralen.

Möjligheterna att verkställa sanktioner och böter bygger på principen om ömsesidighet och förtroende mellan medlemsstaterna. Tanken är att gränsöverskridande indrivning ska göras så

Betänkande AjUB 3/2016 rd

snabbt och effektivt som möjligt, men så att den som indrivningen avser har rätt att begära omprövning av det beslut som fattas med anledning av begäran om indrivning.

Enligt 4 mom. får omprövning av Rättsregistercentralens beslut att verkställa en begäran om indrivning begäras inom sex månader från delfäendet av beslutet på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (586/1996). Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Enligt uppgift till utskottet kom bestämmelsen om rätt att begära omprövning i ett beslut av Rättsregistercentralen in i paragrafen av misstag, när lagförslaget granskades. Tillägget betyder att indrivningen inte längre kan uppfylla kraven på snabbhet och effektivitet. Utskottet föreslår därför att möjligheten att begära omprövning styrks i 4 mom. Ändring i ett verkställighetsbeslut av Rättsregistercentralen får följaktligen bara sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

29 §. Grunder för att vägra indrivning. Syftet med paragrafen är att verkställighet ska kunna vägras när indrivning uppenbart strider mot de grundläggande principerna i Finlands rättsordning. Utskottet föreslår att ordet ”uppenbart” ersätts med ”klart”.

35 §. Försummelseavgift. Enligt 3 mom. är byggherren eller huvudentreprenören inom byggverksamhet skyldig att betala försummelseavgift, om byggherren eller entreprenören inte efter att ha blivit underrättad av en utstationerad arbetstagare har begärt information av det utstationerande företaget eller trots den utstationerade arbetstagarens begäran inte har lämnat de inhämtade utredningarna till arbetarskyddsmyndigheten på det sätt som avses i 15 §.

Som momentet är formulerat gäller bestämmelsen om försummelseavgift inte när byggherren eller huvudentreprenören inte har lämnat den information den har fått från det utstationerande företaget till arbetstagaren. Utskottet anser att det behövs en sanktion vid försummelse att lämna information till arbetstagaren och föreslår att detta läggs till i paragrafen.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2—8 i proposition RP 39/2016 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 39/2016 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen forkastar lagförslaget i lagmotion LM 24/2016 rd.

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om utstationering av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på arbete i form av underentreprenad eller överföring inom företagsgruppen eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare och som en arbetstagare som är utstationerad från en annan stat utför i Finland under en begränsad tid på basis av ett arbetsavtal enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) och ett avtal om tillhandahållande av tjänster över statsgränserna som arbetsgivaren har ingått.

Denna lag tillämpas inte på personal som arbetar ombord på fartyg som innehas av företag som bedriver handelssjöfart.

Denna lag tillämpas på det administrativa samarbete mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater vid övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iaktas och på den verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter, vilka grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen), nedan *tillämpningsdirektivet*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utstationerad arbetstagare* arbetstagare som vanligtvis arbetar i någon annan stat än Finland och som medan arbetsavtalsförhållandet pågår utstationeras till Finland för en begränsad tid

Betänkande AjUB 3/2016 rd

och för tillfälligt arbete i samband med att det företag som är arbetsgivare och är etablerat i en annan stat där det bedriver ~~betydande~~ verksamhet tillhandahåller tjänster över statsgränserna som underentreprenad, **överföring inom företagsgruppen** eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare,

2) *underentreprenad* utstationering av en arbetstagare för att utföra arbete under det utstationerande företags ledning och för dess räkning på basis av ett avtal mellan arbetsgivaren och en beställare i Finland,

3) **överföring inom företagsgruppen** utstationering av en arbetstagare till ett verksamhetsställe eller ett företag som tillhör samma företagsgrupp i en annan stat,

4) *arbete som utförs av uthyrda arbetstagare* utstationering av en arbetstagare till ett annat företag, när arbetsgivaren är ett företag som förmedlar tillfällig arbetskraft eller hyr ut arbetskraft (*uthyrd arbetstagare*).

5) *utstationerande företag* företag som är en utstationerad arbetstagares arbetsgivare,

6) *beställare* företag eller någon annan aktör som köper tjänster av ett utstationerande företag,

7) *byggverksamhet* uppförande, istandsättande, underhåll, ombyggnad eller rivning av konstruktioner, inklusive schaktning, markarbeten, montering och nedmontering av färdiga delar och inredning, installationer, ändringar, nedmontering, löpande underhåll, underhålls-, målnings-, rengörings- och saneringsarbeten,

8) *byggherre* person eller organisation som startar ett byggprojekt eller någon annan aktör som leder eller övervakar byggprojektet,

9) *huvudentreprenör* entreprenör som står i avtalsförhållande till byggherren och som har utsetts till huvudentreprenör och som är skyldig att leda verksamheten på en byggarbetsplats.

2 kap.

Minimivillkor som ska tillämpas på ett arbetsavtalsförhållande

3 §

Tillämplig lag för arbetsavtal

I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) bestäms vilken lag som ska tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal.

Om en främmande stats lag ska tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal i enlighet med 1 mom. ska dock de bestämmelser i finsk lag som anges i detta kapitel och de föreskrifter i allmänt bindande kollektivavtal i Finland som avses i detta kapitel tillämpas på arbetsavtalsförhållandet, om de är fördelaktigare för arbetstagaren än bestämmelserna i den lag som annars ska tillämpas.

På arbete som en utstationerad arbetstagare utför i Finland tillämpas dock alltid 1 kap. 9 §, 2 kap. 2 § 1 och 2 mom., **3 § 2 mom.** och 13 kap. 1 och 2 § i arbetsavtalslagen, 6, 7, 8, 8 a, 8 d, 9 och 9 a § i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986), nedan *jämställdhetslagen*, 7 § 1 mom. och 8—10, 12—16 och 28 § i diskrimineringslagen (1325/2014), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsovård (1383/2001) och lagen om unga arbetstagare (998/1993).

Betänkande AjUB 3/2016 rd

4 §

Arbets tid, semester och ersättningar som har samband med dem samt familjeledighet

Som minimivillkor i fråga om en utstationerad arbetstagares arbetsavtalsförhållande tillämpas

- 1) 4—14 § och 16—33 § i arbetstidslagen (605/1996) och 5 § i lagen om arbetet i bagerier (302/1961),

- 2) 5—19 § i semesterlagen (162/2005),

- 3) 4 kap. 2, 8 och 9 § i arbetsavtalslagen i fråga om rätten till familjeledighet.

Dessutom tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal de föreskrifter om arbetstid, semester och arbetarskydd som ingår i ett allmänt bindande kollektivavtal enligt 2 kap. 7 § i arbetsavtalslagen. I arbetsavtalsförhållandet för en utstationerad uthyrd arbetstagare tillämpas dock föreskrifterna om arbetstid, semester och arbetarskydd i ett kollektivavtal enligt 2 kap. 9 § i arbetsavtalslagen eller något annat avtal eller den praxis som avses i den paragrafen.

5 §

Minimilön

Vid underentreprenad och **överföring inom företagsgruppen** bestäms en utstationerad arbetstagares minimilön enligt ett allmänt bindande kollektivavtal som avses i 2 kap. 7 § i arbetsavtalslagen. Finns det dock inget allmänt bindande kollektivavtal som gäller det arbete som en utstationerad arbetstagare utför, ska arbetsgivaren betala minst en sedvanlig och skälig lön till en utstationerad arbetstagare, om den ersättning för arbetet som arbetsgivaren och arbetstagaren har kommit överens om är väsentligt lägre.

Om en utstationerad arbetstagare är en uthyrd arbetstagare bestäms minimilönen dock enligt 2 kap. 9 § i arbetsavtalslagen. Finns det dock inget kollektivavtal, något annat avtal eller praxis enligt den paragrafen ska arbetsgivaren betala sedvanlig och skälig lön till en utstationerad arbetstagare som är en uthyrd arbetstagare, om den ersättning för arbetet som arbetsgivaren och arbetstagaren har kommit överens om är väsentligt lägre.

I fråga om bestämmande av lön och om bostadsförmån tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal 2 kap. 11 och 12 § i arbetsavtalslagen samt 13 kap. 5 § i den lagen.

Särskilda ersättningar som betalas till arbetstagaren för utstationeringen och som inte avser faktiska kostnader som följer av utstationeringen betraktas som en del av arbetstagarens lön.

6 §

Undantag för den första monteringen och installationen av en vara

På en sådan första montering eller första installation av en vara som utförs av en yrkesarbetare eller en specialiserad arbetstagare, utgör en väsentlig del av leveranskontraktet för varan och är nödvändig för att varan ska kunna tas i bruk tillämpas inte följande bestämmelser om minimise-
mester med lön och om minimilön, om utstationeringen pågår i högst åtta kalenderdagar:

- 1) 22—25 §, 33 § 2 och 3 mom. i arbetstidslagen och 5 § i lagen om arbetet i bagerier,

- 2) 5—19 § i semesterlagen,

- 3) 2 kap. 11 och 12 § och 13 kap. 5 § i arbetsavtalslagen,

Betänkande AjUB 3/2016 rd

4) de kollektivavtalsbestämmelser, de avtal eller den praxis i fråga om arbetstid, semester och arbetarskydd som avses i 4 § 2 mom. i denna lag,

5) bestämmelserna om minimilön enligt 5 § 1 och 2 mom. i denna lag.

Undantaget enligt 1 mom. tillämpas inte på byggverksamhet.

När utstationeringens varaktighet enligt 1 mom. beräknas ska alla de perioder under de senaste tolv månaderna beaktas under vilka arbetet i fråga har utförts av en arbetstagare som utstationerats av samma arbetsgivare.

3 kap.

Det utstationerande företags skyldigheter

7 §

Anmälan om utstationering av arbetstagare

Innan arbetet påbörjas ska det utstationerande företaget göra en anmälan till arbetarskyddsmyndigheten om att arbetstagare utstationeras till Finland på basis av ett avtal om tillhandahållande av tjänster över statsgränserna.

Anmälan om utstationering av arbetstagare krävs inte om företaget utstationerar arbetstagare till Finland genom **överföring inom företagsgruppen** för högst fem arbetsdagar. När utstationeringens varaktighet beräknas ska den aktuella utstationeringsperioden beaktas och dessutom alla andra utstationeringsperioder under en tid om fyra månader innan utstationeringen avslutades, under vilka en arbetstagare utfört arbete i Finland genom **intern** överföring inom samma **företagsgrupp**. Vid byggverksamhet är anmälan dock alltid en förutsättning för utförande av arbete.

Anmälan ska innehålla

- 1) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter för det utstationerande företaget, utländskt skattenummer och uppgifter om ansvariga personer i företags etableringsstat,
- 2) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter för beställaren,
- 3) identifieringsuppgifter och kontaktinformation för byggherren och huvudentreprenören inom byggverksamhet,
- 4) uppgift om det förväntade antalet utstationerade arbetstagare,
- 5) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter i Finland för en företrädare enligt 8 § för det utstationerande företaget eller grunden för att inte behöva utse en företrädare,
- 6) datum för när utstationeringen börjar och dess förväntade varaktighet,
- 7) uppgift om platsen där arbetet utförs,
- 8) uppgift om i vilken bransch den utstationerade arbetstagaren kommer att arbeta.

Om de uppgifter som nämns i 3 mom. ändras väsentligt, krävs det för att arbetet ska kunna fortgå, att det utstationerande företaget gör en kompletterande anmälan omedelbart när ändringarna inträffar.

Inom byggverksamhet krävs det för att arbete ska kunna utföras, att en anmälan enligt 3 och 4 mom. lämnas också till byggherren och huvudentreprenören.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

8 §

Utseende av företrädare

Ett utstationerande företag ska ha en företrädare i Finland som är anträffbar för den utstationerade arbetstagaren och myndigheterna under hela utstationeringsperioden. Företrädaren kan vara en juridisk person eller en fysisk person.

Ett utstationerande företag behöver inte ha någon företrädare, om det utstationerar arbetstagare till Finland för högst tio arbetsdagar. När utstationeringens varaktighet beräknas ska den aktuella utstationeringsperioden beaktas och dessutom alla andra utstationeringsperioder under en tid om fyra månader innan utstationeringen avslutades, under vilka en arbetstagare utfört arbete i Finland i samma företag.

Företrädaren ska ha behörighet att ta emot myndighetshandlingar och stämningar på företagets vägnar och att lämna in handlingar från företaget till myndigheter och domstolar. Dessutom ska företrädaren vara behörig att företräda det utstationerande företaget i domstol.

9 §

Arbetstidshandlingar och semesterbokföring

Ett utstationerande företag ska iaktta bestämmelserna om arbetstidshandlingar i 36, 37 och 37 a § i arbetstidslagen och om semesterbokföring i 29 § i semesterlagen. Dessutom ska företaget iaktta bestämmelserna i 34 och 35 § i arbetstidslagen eller något annat förfarande som garanterar arbetstagaren likvärdigt skydd.

10 §

Skyldighet att tillhandahålla information om utstationerade arbetstagare i Finland

Ett utstationerande företag ska under hela utstationeringsperioden skriftligt tillhandahålla

- 1) identifieringsuppgifter om det utstationerande företaget och uppgifter om ansvariga personer i företagets etableringsstat,
- 2) identifieringsuppgifter om utstationerade arbetstagare,
- 3) en redogörelse enligt 2 kap. 4 § i arbetsavtalslagen om de anställningsvillkor som tillämpas på utstationerade arbetstagares arbetsavtal,
- 4) en redogörelse för vad de utstationerade arbetstagarnas rätt att arbeta grundar sig på.

Om en utstationering pågår längre än tio arbetsdagar, ska det utstationerande företaget under hela utstationeringsperioden i Finland skriftligt tillhandahålla arbetstidsbokföring, löneuträkning och finansinstitutets verifikation över utbetalda löner i fråga om den utstationerades arbete i Finland.

Innan arbetet påbörjas i Finland ska det utstationerande företaget underrätta beställaren om var den information som avses i 1 och 2 mom. är tillgänglig under utstationeringen.

Efter att utstationeringen har upphört ska det utstationerande företaget bevara den information som avses i 1 och 2 mom. i två år.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

11 §

Information till beställaren vid underentreprenad och arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare

Om ett företag utstationerar arbetstagare till Finland vid underentreprenad eller i arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare efter att det arbete har påbörjats som avses i avtalet om tillhandahållande av tjänster, ska det utstationerande företaget innan de utstationerade arbetstagarna inleder sitt arbete i Finland ge beställaren en redogörelse för hur den sociala tryggheten bestäms för dessa arbetstagare.

Ett skriftligt intyg över att skyldigheten har fullgjorts ska bevaras under den tid som det avtalssenliga arbetet pågår.

Denna paragraf tillämpas inte, om värdet av vederlaget för ett underleverantörsavtal utan mervärdesskatt understiger 9 000 euro eller om det arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare eller en arbetstagare fortgår högst tio arbetsdagar. Arbetet anses ha fortgått utan avbrott, om det arbete eller det arbetsresultat som presterats för beställaren baserar sig på flera avtal som utan avbrott eller med bara korta avbrott följer på varandra.

12 §

Uppgifter som ska lämnas till företrädare för personalen

Om utstationeringen pågår längre än tio arbetsdagar, ska det utstationerande företaget med beaktande från den utstationerade arbetstagaren till en förtroendeman som valts av personalgruppen i fråga eller till ett förtroendeombud enligt 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen lämna de uppgifter om de anställningsvillkor som ska tillämpas på arbetstagarens arbetsavtal och som avses i 2 kap. 4 § i arbetsavtalslagen.

4 kap.

Beställarens skyldigheter

13 §

Skyldighet att se till att anmälan görs och att företrädaren är anträffbar

Beställaren ska i sina avtal med det utstationerande företaget eller i övrigt med tillgängliga medel se till att det utstationerande företaget gör en anmälan enligt 7 § och att det företaget har en företrädare enligt 8 §.

Om arbetarskyddsmyndigheten i sitt tillsynsuppdrag inte når företrädaren för det utstationerande företaget, ska beställaren på begäran av myndigheten begära uppgifter av det utstationerande företaget om var och hur företrädaren kan nå och lämna den inhämtade informationen till arbetarskyddsmyndigheten.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

14 §

Uppgifter om arbete som utförs av uthyrda arbetstagare och som ska lämnas till det utstationerande företaget

Beställaren ska lämna de uppgifter till det utstationerande företaget som företaget behöver för att kunna uppfylla sina skyldigheter som arbetsgivare vid arbete som utförs av uthyrda arbetstagare.

15 §

Byggherrens och huvudentreprenörens ansvar vid byggverksamhet

Om det till en utstationerad arbetstagare inte har betalats minimilön enligt 5 §, kan arbetstagarren underrätta byggherren eller huvudentreprenören på byggarbetsplatsen om detta. Efter att ha fått underrättelsen ska byggherren eller huvudentreprenören omedelbart begära information av det utstationerande företaget om vilken lön som har betalats till den utstationerade arbetstagarren och huruvida lönen uppfyller kraven enligt 5 §.

Byggherren eller huvudentreprenören ska omedelbart lämna begäran om information och informationen från det utstationerande företaget till arbetstagarren. På begäran av arbetstagarren ska begäran om information och informationen omedelbart lämnas till arbetarskyddsmyndigheten. Byggherren eller huvudentreprenören ska bevara begäran om information och informationen i två år efter att arbetet har upphört.

5 kap.

Myndigheternas uppgifter och rätt att få information

16 §

Behöriga myndigheter

För informationen om denna lag svarar arbets- och näringsministeriet och arbetarskyddsmyndigheterna.

Tillsyn över att denna lag iakttas ska utövas av arbetarskyddsmyndigheterna med undantag för de bestämmelser i jämställdhetslagen som nämns i 3 §. Tillsynen över att de bestämmelserna iakttas ska utövas av jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden.

Arbetarskyddsmyndigheterna samt jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ska svara för det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater i fråga om övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

Arbetarskyddsmyndigheterna samt jämställdhetsombudsmannen, diskriminerings- och jämställdhetsnämnden och förvaltningsdomstolarna ska svara för delgivningen över statsgränserna av beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Rättsregistercentralen ska

Betänkande AjUB 3/2016 rd

svara för indrivningen över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter.

Bestämmelser om att arbetarskyddsmyndigheternas uppgifter enligt denna lag kan anförtros ett eller flera ansvarsområden för arbetarskydd vid ett regionförvaltningsverk finns i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009).

17 §

Rätt att få information

Arbetarskyddsmyndigheten har rätt att av det utstationerande företaget, beställaren samt byggherren och huvudentreprenören utan dröjsmål få all information och alla handlingar som företaget, beställaren, byggherren och huvudentreprenören enligt denna lag ska upprätta, förvara eller tillhandahålla.

För tillsynen över att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas har arbetarskyddsmyndigheten rätt att av det utstationerande företaget få annan information och andra handlingar än de som är nödvändiga enligt 1 mom.

När arbetarskyddsmyndigheten bedömer huruvida en arbetstagare är en utstationerad arbetstagare enligt denna lag eller utreder en misstanke om att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare inte iakttas eller kringgås, har myndigheten dessutom rätt att få den information och de handlingar som behövs för arbetet av de aktörer som har stått i avtalsförhållande till det utstationerande företaget de senaste tolv månaderna eller som under den tiden har arbetat på arbetsställena samtidigt som det utstationerande företaget.

Arbetarskyddsmyndigheten har rätt att få kopior av handlingar.

Arbetarskyddsmyndigheten har rätt att av ett utstationerande företag få en översättning till finska, svenska eller engelska av den information och de handlingar som avses i 10 §, om myndigheten inte kan utföra sitt tillsynsuppdrag på grundval av information eller handlingar på originalspråket.

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om arbetarskyddsmyndighetens rätt att få information i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden har, för att de ska kunna utöva tillsyn över att bestämmelserna i jämställdhetslagen iakttas, samma rätt att få information som arbetarskyddsmyndigheten har med stöd av 1—5 mom.

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om jämställdhetsombudsmannens rätt att få information i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män och om diskriminerings- och jämställdhetsnämndens rätt att få information i lagen om diskriminerings- och jämställdhetsnämnden (1327/2014).

Arbetarskyddsmyndigheten får, oberoende av sekretessbestämmelserna, till andra tillsynsmyndigheter lämna ut sådana för tillsynen behövliga uppgifter som myndigheten erhållit på basis av 7 § och som behövs för tillsynen över utstationeringen av arbetstagare.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

6 kap.

Administrativt samarbete över statsgränserna

18 §

Administrativt samarbete

Med administrativt samarbete avses ömsesidigt bistånd mellan myndigheterna i medlemsstaterna när de övervakar lagstiftningen om utstationerade arbetstagare. Med övervakning avses också en bedömning av huruvida en arbetstagare är en utstationerad arbetstagare enligt denna lag samt utredning av misstankar om att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare inte iakttas eller kringgås. Bistånd ska bestå i att svara på en motiverad begäran om information och att genomföra kontroller, inspektioner och undersökningar.

Bistånd kan omfatta också det att handlingar som har samband med förvaltningsförfarandet sänds ut och delges.

I det administrativa samarbetet ska myndigheterna i medlemsstaterna kontakta varandra på elektronisk väg via det informationssystem, nedan *IMI-systemet*, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen). Myndigheterna kan också kontakta varandra på något annat sätt, om de avtalar särskilt om det.

Ingen ersättning får tas ut för kostnaderna för att verkställa en begäran om bistånd.

19 §

Begäran om bistånd hos en finsk myndighet

En motiverad begäran om information eller en begäran om en kontroll, inspektion eller undersökning som den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Europeiska kommissionen lämnar till en finsk myndighet ska göras till den finska myndighet som är behörig att verkställa begäran.

Om en begäran om information avser kontroll av huruvida ett företag är etablerat i Finland och uppgifterna kan inhämtas i ett register som den finska myndigheten har tillgång till, ska den finska myndigheten tillhandahålla den information som har begärts inom två arbetsdagar efter det att begäran har inkommit. Myndigheten i en annan medlemsstat eller Europeiska kommissionen ska motivera varför begäran om information är skyndsam.

I fråga om annan begäran om information än den som avses i 2 mom. eller om begäran om kontroll, inspektion eller undersökning ska den finska myndigheten tillhandahålla den information som begärs inom 25 arbetsdagar efter det att begäran inkommit.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att få information kan en finsk myndighet lämna ut information till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller till Europeiska kommissionen för övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas. När en finsk myndighet lämnar ut sekretessbelagd information ska myndigheten begära att informationen behandlas konfidentiellt.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

20 §

Dröjsmål med och avstående från att verkställa en begäran om bistånd

När det uppstår dröjsmål för en finsk myndighet med att verkställa en begäran om bistånd eller när myndigheten inte kan verkställa en begäran, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta den myndighet i en annan medlemsstat eller Europeiska kommissionen som framfört begäran och samtidigt lägga fram grunderna för att den har dröjt med att verkställa begäran eller inte kan verkställa den.

21 §

Utlämnande av information på eget initiativ

I de fall då en finsk myndighet i sin tillsyn upptäcker omständigheter som tyder på att ett företag som är etablerat i Finland och utstationerar arbetstagare i utlandet inte iakttar den lagstiftning som tillämpas på dess verksamhet ska myndigheten lämna information om dessa omständigheter till den behöriga myndigheten i den stat dit företaget har utstationerat arbetstagarna.

22 §

Begäran om bistånd som lämnas till en myndighet i en annan medlemsstat

En finsk myndighet som lämnar en motiverad begäran om information eller en begäran om kontroll, inspektion eller undersökning till en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska lämna begäran till den myndighet som den medlemsstaten har utsett. Begäran ska lämnas av den behöriga finska myndighet som handlägger ärendet.

I brådskande ärenden då begäran om information avser registerkontroll av att ett företag är etablerat i en annan medlemsstat kan myndigheten begära att få informationen skyndsamt. I begäran ska myndigheten motivera varför ärendet är brådskande.

En finsk myndighet får begära också information som är sekretessbelagd enligt lagstiftningen i Finland eller i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller som berörs av någon annan begränsning av tillgången till information, om informationen behövs för tillsynen över att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas. På begäran av en myndighet i en annan medlemsstat ska en finsk myndighet behandla inhämtad sekretessbelagd information under sekretess.

Den information som en finsk myndighet tar emot av en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen får användas endast i det ärende som den har begärts för.

23 §

Tillhandahållande och delgivning av handlingar

Bestämmelser om delgivning över statsgränserna av ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter finns i 7 kap.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Andra handlingar än de som avses i 7 kap. och som hänför sig till förvaltningsförfarandet kan tillhandahållas eller delges under förutsättning av ömsesidighet eller i administrativt samarbete mellan Finland och en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnar en begäran om att en finsk myndighet ska tillhandahålla eller delge en handling ska den lämna sin begäran till den behöriga arbetarskyddsmyndigheten med iakttagande av bestämmelserna i 7 kap. om delgivning av ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter, om ingenting annat har överenskommits särskilt med den andra medlemsstaten.

En finsk myndighet ska delge en handling enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003), om ingenting annat har överenskommits med den medlemsstat som har begärt att få handlingen. Den som delges handlingen har rätt att vägra ta emot den, om den inte har upprättats på finska eller svenska eller om den inte åtföljs av en översättning till någotdera språket. Trots detta kan handlingen dock delges, om den som delges handlingen samtycker till att ta emot den eller behärskar det språk som handlingen är upprättad på eller översatt till.

Den behöriga myndigheten i Finland kan begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen tillhandahåller eller delger en handling, om lagstiftningen i den medlemsstaten tillåter det. En begäran ska lämnas enligt de förfaranden som den medlemsstaten kräver och i överensstämmelse med det som Finland och den medlemsstaten har avtalat om.

7 kap.

Statsgränsöverskridande verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter

24 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller statsgränsöverskridande verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter som myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater påför när de övervakar att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

I enlighet med detta kapitel

1) delges eller verkställs i Finland ett beslut som en myndighet i en annan medlemsstat har meddelat om att påföra ett utstationerande företag som är etablerat i Finland en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter,

2) sänds ett beslut som en finsk myndighet har meddelat om att påföra ett utstationerande företag som är etablerat i en annan medlemsstat i Europeiska unionen en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter för att delges eller verkställas i den medlemsstaten.

Ingen ersättning får tas ut för kostnaderna för statsgränsöverskridande delgivning eller indrivning.

Detta kapitel tillämpas inte på delgivning eller verkställighet av beslut som omfattas av tillämpningsområdet för Rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

25 §

Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen framställer en begäran hos en finsk myndighet om att delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska begäran framställas hos den behöriga arbetarskyddsmyndigheten.

Begäran om delgivning av beslut ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten ska delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland beslutet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen eller, om beslutet meddelats av en rättslig myndighet, enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får dock inte delges som offentlig delgivning.

Ett beslut ska delges så snart som möjligt och senast en månad efter att begäran om delgivning har mottagits. Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framfört begäran om vilka delgivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då beslutet delgivits mottagaren. Om beslutet inte kan delges ska den myndighet som framfört begäran underrättas om detta.

26 §

Grunder för att vägra delgivning

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten får vägra att i Finland delge ett beslut om påförande av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter om

1) begäran om delgivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och artikel 16.2 a i tillämpningsdirektivet,

2) begäran om delgivning är ofullständig, eller

3) innehållet i begäran om delgivning och i det beslut som ska delges uppenbart inte motsvarar varandra.

Den myndighet som framfört begäran ska utan dröjsmål underrättas om vägran att delge beslutet och om grunden för vägran.

27 §

Begäran hos en myndighet i en annan medlemsstat om delgivning av beslut

Om ett beslut som den behöriga finska myndigheten har meddelat om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska delges ett utstationerande företag i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, får den myndigheten framställa en begäran om delgivning hos den behöriga myndighet som den medlemsstaten har utsett.

Begäran om delgivning ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

28 §

Begäran om indrivning hos en finsk myndighet

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen begär att en finsk myndighet ska driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter hos ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ska den framställa begäran hos Rättsregistercentralen.

Begäran om indrivning ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Beslutet ska vara verkställbart i den medlemsstat där det har meddelats. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 b i tillämpningsdirektivet.

Rättsregistercentralen beslutar om verkställighet av begäran utan att höra den som beslutet gäller. Begäran om indrivning och beslutet om verkställighet av begäran ska av Rättsregistercentralen delges den som indrivningen gäller så snart som möjligt och senast en månad efter att begäran mottagits.

Ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter ska verkställas i Finland enligt finsk lag och i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av böter (672/2002), om inte något annat följer av denna lag. ~~Omprövning av Rättsregistercentralens beslut att verkställa en begäran om indrivning får begäras inom sex månader från delfäendet av beslutet på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen. Rättsregistercentralens beslut med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.~~

Rättsregistercentralen ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framfört begäran om indrivning om vilka indrivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då begäran om indrivning delgivits mottagaren. De medel som inflyter genom indrivning av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter ska tillfalla finska staten.

29 §

Grunder för att vägra indrivning

Rättsregistercentralen får vägra att driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter om

1) begäran om indrivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och artikel 16.2 a i tillämpningsdirektivet,

2) begäran om indrivning är ofullständig,

3) innehållet i begäran om indrivning och i beslutet om ekonomisk administrativa sanktionsavgifter eller böter uppenbart inte motsvarar varandra,

4) det är uppenbart att de kostnader eller resurser som krävs för att driva in de ekonomiska administrativa sanktionsavgifterna eller böterna inte står i proportion till det belopp som ska drivas in eller skulle ge upphov till betydande svårigheter, eller

5) beloppet av sanktionsavgiften eller böterna är mindre än 350 euro.

Rättsregistercentralen ska alltid vägra driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter, om en indrivning **klart** strider mot de grundläggande principerna i Finlands rättsordning.

Ändring får inte sökas i ett beslut om vägran enligt 1 och 2 mom.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Den myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som framfört begäran om indrivning ska utan dröjsmål underrättas om vägran att verkställa begäran om indrivning och om grunden för vägran.

30 §

Begäran om indrivning till en myndighet i en annan medlemsstat

När Rättsregistercentralen begär att en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter som en behörig finsk myndighet påfört ett utstationerande företag som är etablerat i den medlemsstaten ska centralen framställa begäran hos den behöriga myndighet som den medlemsstaten har utsett.

Begäran om indrivning ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska verkställas. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 b i tillämpningsdirektivet.

31 §

Avbrott i delgivning eller indrivning

Om det utstationerande företag som är föremål för delgivning eller indrivning eller någon annan som har del i saken under delgivnings- eller indrivningsförfarandet bestrider det beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter som delgivnings- eller indrivningsförfarandet avser eller det yrkande som utgör grund för beslutet eller överklagar beslutet, ska den behöriga finska myndighet som har framställt begäran om delgivning eller indrivning på begäran av det utstationerande företaget eller någon annan som har del i saken underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat i Europeiska unionen som mottagit begäran om detta och återta begäran om delgivning eller indrivning i IMI-systemet.

Den finska myndighet som ska verkställa en begäran om delgivning eller indrivning ska omedelbart avbryta delgivnings- eller indrivningsförfarandet, om den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen meddelar att ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter som sänts till Finland för att delges eller drivas in eller det yrkande som utgör grund för beslutet har bestridits eller överklagats.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

8 kap.

Särskilda bestämmelser

32 §

Bestämmelser som tillämpas på det utstationerande företags utrednings- och ersättningsskyldighet samt ansvar

Om arbetsavtalslagen tillämpas på ett arbetsavtalsförhållande enligt denna lag bestäms det utstationerande företags skadeståndsskyldighet enligt 12 kap. 1 § i arbetsavtalslagen och arbetsgivarens skyldighet att betala påföljdsavgift enligt 11 a kap. i den lagen.

Bestämmelser om det utstationerande företags skyldighet att betala gottgörelse till följd av diskriminering som är förbjuden enligt 8, 8 a och 8 d § i jämställdhetslagen finns i 10 och 11 § i den lagen. Bestämmelser om det utstationerande företags skyldighet att betala gottgörelse till följd av diskriminering som är förbjuden enligt diskrimineringslagen finns i 23 och 24 § i den lagen.

33 §

Tid för väckande av talan om yrkande på ersättning och gottgörelse i vissa fall

Talan som avser ersättningar enligt 4 § 1 mom. 1 punkten ska väckas inom den tid som anges i 38 § i arbetstidslagen. Talan som avser ersättningar enligt 4 § 1 mom. 2 punkten ska väckas inom den tid som anges i 34 § i semesterlagen.

Talan som avser gottgörelse eller någon annan ersättning till följd av diskriminering som är förbjuden enligt 8, 8 a eller 8 d § i jämställdhetslagen ska väckas inom den tid som anges i 12 § 2 och 3 mom. i den lagen. Talan som avser gottgörelse eller någon annan ersättning till följd av diskriminering som är förbjuden enligt diskrimineringslagen ska väckas inom den tid som anges i 26 § i den lagen.

34 §

Behörig domstol

Utöver det som föreskrivs om domstolars behörighet i någon annan lag eller i Europeiska unionens lagstiftning eller bestäms i internationella överenskommelser som är bindande för Finland är den tingsrätt inom vars domkrets arbetstagaren utför eller har utfört arbete som utstationerad arbetstagare behörig att pröva yrkanden som grundar sig på rättigheter och skyldigheter enligt denna lag.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

35 §

Försummelseavgift

Ett utstationerande företag är skyldigt att betala försummelseavgift om det försummar sin skyldighet att

- 1) göra en anmälan enligt 7 § om utstationering av arbetstagare,
- 2) utse en företrädare enligt 8 §, eller
- 3) tillhandahålla information och utredningar enligt 10 § 1 och 2 mom.

Beställaren är skyldig att betala försummelseavgift om beställaren trots arbetarskyddsmyndighetens begäran har försummat sin skyldighet enligt 13 § 2 mom.

Inom byggverksamhet är byggherren eller huvudentreprenören skyldig att betala försummelseavgift, om byggherren eller entreprenören inte efter att ha blivit underrättad av en utstationerad arbetstagare har begärt information av det utstationerande företaget eller **lämnat informationen till arbetstagaren** eller trots den utstationerade arbetstagarens begäran inte har lämnat de inhämtade utredningarna till arbetarskyddsmyndigheten på det sätt som avses i 15 §.

En försummelseavgift påförs en fysisk person endast om han eller hon uppsåtligt eller av oaktsamhet försummat skyldigheterna enligt denna paragraf.

36 §

Försummelseavgiftens belopp

Försummelseavgiften för försummelser enligt 35 § är minst 1 000 euro och högst 10 000 euro med beaktande av försummelsens art och omfattning och att den är återkommande.

Försummelseavgiften får lämnas opåfordrad eller påföras till ett belopp som understiger minimibeloppet, om gärningen kan anses vara ringa och om det med beaktande av försummelsens art, planmässighet och att den är återkommande samt andra omständigheter är skäligt att avgift inte påförs eller påförs till ett belopp som understiger minimibeloppet.

En gemensam avgift på högst 10 000 euro ska påföras om det på en och samma gång ska påföras en försummelseavgift för två eller flera försummelser.

37 §

Hörande

Innan en försummelseavgift påförs ska en part ges tillfälle att lämna en förklaring i enlighet med 34 § i förvaltningslagen. En försummelseavgift kan dock påföras utan att parten hörs, om den som mottar en begäran om utredning är ett utstationerande företag som inte har en företrädare enligt 8 § i Finland.

Försummelseavgift får dock inte påföras utan att det utstationerande företaget hörs på den grunden att företaget inte har någon företrädare i Finland, om Finland med företagets etableringsstat har kommit överens om administrativt samarbete vid delgivning av någon annan handling än de som avses i 7 kap. eller om den staten tillåter att handlingarna delges direkt inom dess territorium.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

38 §

Påförande av försummelseavgift

Arbetskyddsmyndigheten ska påföra försummelseavgiften och bestämma en betalningsfrist. Ett beslut om försummelseavgift ska delges den som saken gäller på det sätt som anges i förvaltningslagen. Om ett utstationerande företag har försummat att betala och det inte har en företrädare enligt 8 § i Finland, ska betalningsbeslutet delges på det sätt som det föreskrivs i denna lag om statsgränsöverskridande delgivning av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Beslut om försummelseavgift får överklagas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Försummelseavgiften ska betalas till staten. På verkställigheten av avgiften tillämpas lagen om verkställighet av böter. Dröjsmålsränta enligt räntesatsen i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) ska tas ut för en försummelseavgift som har förfallit till betalning och inte har betalats senast på förfallodagen.

Rätten att meddela beslut om försummelseavgift preskriberas om det ärende som gäller påförande av avgift inte har inletts inom två år från det att tillhandahållande av tjänster som gäller avtal enligt denna lag har upphört att gälla. Försummelseavgiften preskriberas när fem år förflutit från ingången av det år som följer på det år då avgiften påfördes.

39 §

Hänvisning till strafflagen

Bestämmelser om straff för arbetsbrott finns i 47 kap. i strafflagen (39/1889), straff för arbetstidsförseelse i 42 § i arbetstidslagen och straff för semesterförseelse i 38 § i semesterlagen.

40 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelser om ikraftträdande av 7 § och 35 § 1 mom. utfärdas dock särskilt genom lag.

Genom denna lag upphävs lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999).

På arbetstagare som var utstationerade när denna lag trädde i kraft tillämpas endast bestämmelserna i 5 och 6 kap. i denna lag. Till övriga delar tillämpas på dem de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 11 kap. i arbetsavtalslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetsavtalslagen (55/2001) 11 kap. 1 och 2 § och
fogas till 11 kap. en ny 3 § som följer:

11 kap.

Arbetsavtal av internationell karaktär och tillämplig lag

1 §

På arbetsavtalet tillämplig lag

På arbete som utförs i Finland tillämpas finsk arbetslagstiftning, om arbetsavtalet inte har anknytning till andra stater.

Om ett arbetsavtal har anknytning till två eller flera stater, bestäms den lag som ska tillämpas på arbetsavtalet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I).

2 §

Arbetsstagare som utför arbete med stöd av arbetskraftens fria rörlighet

Anställningsvillkoren för medborgare inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som utför arbete i Finland med stöd av arbetskraftens fria rörlighet ska vara likvärdiga med de villkor som tillämpas på finska arbetstagare på det sätt som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen. Anställningsvillkoren för schweiziska medborgare som utför arbete i Finland med stöd av arbetskraftens fria rörlighet ska vara likvärdiga med de villkor som tillämpas på finska arbetstagare på det sätt som Europeiska unionen och dess medlemsstater och Schweiziska edsförbundet har kommit överens om genom ett avtal om arbetskraftens fria rörlighet.

Diskriminering på grundval av nationalitet är förbjuden i anställningsvillkor på det sätt som föreskrivs i diskrimineringslagen och i internationella avtal som är bindande för Finland.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

3 §

Utstationerade arbetstagare

Bestämmelser om minimivillkoren i arbetsavtalsförhållandena och om arbetsförhållandena för arbetstagare som utstationeras till Finland på basis av statsgränsöverskridande tillhandahållande av tjänster finns i lagen om utstationering av arbetstagare (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) 13 § 3 mom., 27 § 3 mom. och 54 §, av dem 13 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1330/2014, som följer:

13 §

Meddelande av anvisningar och uppmaningar

En uppmaning kan meddelas i fråga om

- 1) en omständighet som hänför sig till arbetsmiljön och arbetsklimatet och som inverkar på arbetstagarnas säkerhet och hälsa,
- 2) arbetstids- eller semesterbokföring eller annan bokföringsskyldighet,
- 3) givande av löneuträkning, arbetsintyg eller skriftlig information om de centrala villkoren i arbetet i enlighet med arbetsavtalslagen (55/2001) eller någon annan lag som omfattas av arbetarskyddsmyndighetens tillsyn,
- 4) ordnande av företagshälsovård,
- 5) förbudet mot diskriminering, förbudet mot repressalier eller förbudet mot diskriminerande platsannonser enligt diskrimineringslagen (1325/2014), skyldigheten enligt 7 § 2 mom. i den la-

Betänkande AjUB 3/2016 rd

gen att utarbeta en plan för främjande av likabehandling eller rätten enligt 7 § 3 mom. i den lagen för företrädare för personalen att få information,

6) tillsynen över direkta tilläggspensionsarrangemang,

7) skyldigheter enligt denna lag,

8) skyldigheten att lämna uppgifter till företrädare för personalen enligt 12 § i lagen om utstationering av arbetstagare (/) eller om arbetarskyddsmyndighetens rätt att få information enligt 17 § 1, 2, 4 eller 5 mom. i den lagen.

27 §

Behandling av samarbetsärenden

Har för arbetsplatsen valts en förtroendeman eller en förbindelseman på grundval av ett kollektivavtal eller ett förtroendeombud enligt 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen, företräder arbetarskyddsfullmäktigen arbetstagarna endast i frågor som gäller säkerhet och hälsa i arbetet. En och samma person kan utses till förtroendeman, förbindelseman eller förtroendeombud och arbetarskyddsfullmäktig.

54 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskyddssamarbete enligt 5 och 5 a kap. och anmälningsskyldigheten enligt 7 kap.

Arbetarskyddsmyndigheterna utövar dock inte tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om samarbete, om samarbetsavtal ingåtts i enlighet med 23 § 1 eller 2 mom. eller 43 b § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 4 a och 5 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006) 4 a § och 5 § 2 mom., sådana de lyder i lag 678/2015, som följer:

4 a §

Annan lagstiftning om beställarens skyldigheter

I lagen om utstationering av arbetstagare (/) finns bestämmelser om beställarens och avtalspartens skyldigheter när ett företag som etablerat sig i en annan stat utstationerar arbetstagare till Finland.

5 §

Beställarens utredningsskyldighet

Om ett utländskt företag är en hyrd arbetstagares arbetsgivare eller är part i ett underleverantörsavtal, ska beställaren av företaget begära och företaget ska lämna uppgifter som motsvarar de uppgifter som avses i 1 mom., i form av registerutdrag eller motsvarande intyg i enlighet med lagstiftningen i företagets etableringsland eller på något annat allmänt vedertaget sätt. En utländsk avtalspart ska dessutom presentera utredningar enligt 1 mom. 1 och 3 punkten, om det utländska företaget som är avtalspart har ett i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) avsett företags- och organisationsnummer. Om en utländsk avtalspart i arbetssyfte till Finland utstationerar arbetstagare enligt 2 § 2 eller 4 punkten i lagen om utstationering av arbetstagare, ska beställaren innan arbetet enligt det avtal som avses i denna lag inleds utreda hur den sociala tryggheten för arbetstagarna bestäms.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 1 mom. 9 punkten och 2 mom., sådana de lyder, 1 mom. 9 punkten i lag 224/2008 och 2 mom. i lag 1193/2014, samt
fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 224/2008, 462/2011, 348/2013, 257/2014 och 671/2015, en ny 10 punkt som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I den ordning som föreskrivs i denna lag verkställs följande påföljder:

9) bötesstraff som avses i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet (231/2007) samt beslut om förverkande som avses i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet (222/2008),

10) beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter enligt 24 § 2 mom. 1 punkten i lagen om utstationering av arbetstagare (/).

På det sätt som föreskrivs i denna lag verkställs också en oljeutsläppsavgift enligt 3 kap. 1 § i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009), en försummelseavgift enligt 9 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006), en påföljdsavgift enligt 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001), en försummelseavgift enligt 35 § i lagen om utstationering av arbetstagare, en försummelseavgift enligt 6 § i lagen om skyldighet att erbjuda kvitto vid kontantförsäljning (658/2013) samt en överträdelseavgift enligt 49 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) och en påföljdsavgift enligt 51 § i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 15 a § 3 mom., 17 § 7 mom. och 22 a § 6 mom., sådana de lyder, 15 a § 3 mom. och 17 § 7 mom. i lag 520/2010 och 22 a § 6 mom. i lag 363/2013, som följer:

15 a §

En utländsk arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan ska en företrädare som utsetts enligt 8 § i lagen om utstationering av arbetstagare (/) till Skatteförvaltningen ge in de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. då den utländska arbetsgivare som företrädaren företräder inte har införts i förskottsuppbördsregistret.

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Var och en som låter utföra arbete med en hyrd arbetstagare som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen ska till Skatteförvaltningen ge in för beskattningen behövliga uppgifter om det företag som hyrt ut arbetstagaren, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt tas ut på arbetstagarens lön. Dessutom ska uppgifter då lämnas om den företrädare för företaget som utsetts i enlighet med 8 § i lagen om utstationering av arbetstagare. Uppgifterna ska lämnas före utgången av kalendermånaden efter den månad under vilken företagets första arbetstagare börjar arbeta för den som låter utföra arbetet. Förändringar i de ovannämnda uppgifterna ska meddelas till Skatteförvaltningen före utgången av den kalendermånad som följer på förändringen.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

22 a §

Försummelseavgift

Fysiska personer och dödsbon åläggs inte att betala försummelseavgift, om det inte är fråga om försummelse av uppgiftsskyldighet i anslutning till näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk. En företrädare enligt 8 § i lagen om utstationering av arbetstagare kan dock alltid åläggas att betala försummelseavgift. Försummelseavgift kan även påföras en byggherre som är en fysisk person, om denne försummar uppgiftsskyldigheten enligt 15 d § i denna lag eller underlåter att visa byggnadstillsynsmyndigheten det intyg som avses i 15 d §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 52 b § i arbetarskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetarskyddslagen (738/2002) 52 b § 1 mom. 4 punkten, sådan den lyder i lag 364/2013, som följer:

52 b §

Förteckning över dem som arbetar på en gemensam byggarbetsplats

Huvudentreprenören eller någon annan huvudsaklig genomförare av byggprojektet ska för säkerställandet av arbetarskyddet och övervakningen av skyldigheterna enligt denna lag föra en uppdaterad förteckning över de arbetstagare och egenföretagare som arbetar på en gemensam byggarbetsplats. Av förteckningen ska framgå

4) namnet på och kontaktinformation i Finland för en sådan företrädare som avses i 8 § i lagen om utstationering av arbetstagare (/).

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 86 b § i utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i utlänningslagen (301/2004) 86 b §, sådan den lyder i lag 1218/2013, som följer:

86 b §

Uppdragsgivarens skyldigheter

När arbetstagare som är anställda hos en utländsk arbetsgivare arbetar i entreprenad- eller underentreprenadarbete eller som hyrd arbetskraft, tillämpas arbetsgivarens skyldigheter enligt 72 § och 86 a § 1 och 2 mom. på den i Finland verksamma huvudentreprenören eller den som huvudsakligen låter utföra arbetet. Bestämmelser om anställningsvillkoren för arbetstagare som avses i lagen om utstationering av arbetstagare (/) finns i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 25.5.2016

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Tarja Filatov sd
vice ordförande Heli Järvinen gröna
medlem Anders Adlercreutz sv
medlem Juho Eerola saf
medlem Pertti Hakanen cent
medlem Hannakaisa Heikkinen cent
medlem Reijo Hongisto saf
medlem Niilo Keränen cent

Betänkande AjUB 3/2016 rd

medlem Leena Meri saf
medlem Merja Mäkisalo-Ropponen sd
medlem Ilmari Nurminen sd
medlem Juhana Vartiainen saml
medlem Eerikki Viljanen cent
ersättare Antero Laukkanen kd
ersättare Jari Myllykoski vänst.

Sekreterare var

utskottsråd Marjaana Kinnunen.

Betänkande AjUB 3/2016 rd
Reservation

RESERVATION

Motivering

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om utstationering av arbetstagare och till vissa lagar som har samband med den (RP 39/2016 rd) lämnades till riksdagen den 1 april 2016. Det föreslås att en ny lag stiftas med bestämmelser om minimiarbetsvillkor för till Finland utstationerade arbetstagare, skyldigheter för det utstationerande företaget, beställarens skyldigheter, samarbete mellan arbetarskyddsmyndigheterna och befogenheter för dem och verkställighet över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Dessutom föreslås ändringar i ett flertal andra lagar.

Propositionen bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare, och den innebär i många avseenden en förbättring av arbetstagarnas ställning. I propositionen finns trots allt brister som främst gäller transportbranschen och de specialbestämmelser för byggbranschen som tagits in i direktivet. På dessa punkter uppfyller propositionen inte i den nuvarande utformningen direktivets syfte att trygga utstationerade arbetstagarers rättigheter i det land där de är utstationerade.

Finland har redan länge legat i framkanten när det gäller lagstiftning om utstationerade arbetstagare. Vi har alltid fullt ut utnyttjat de möjligheter EU-bestämmelserna givit för att genom nationell lagstiftning säkerställa de utstationerade arbetstagarnas ställning och att se till att såväl lagstiftning som kollektivavtal följts i fråga om dem. Propositionen förefaller nu dessvärre bitvis lägga sig på miniminivån i stället för att utnyttja den nationella prövningsrätt EU-bestämmelserna ger Finland. Det vore möjligt för lagstiftaren att göra mer för att trygga utstationerade arbetstagarers rättigheter och samtidigt säkerställa det finländska arbetets konkurrenskraft.

Bestämmelserna om landsvägstransporter (2, 7, 8, 10 och 11 §)

Den lagstiftning som propositionen innehåller lämpar sig illa för landsvägstransporter och lämnar luckor i lagstiftningen som minskar tillämpligheten på arbeten inom landsvägstransporter.

Direktivet om utstationering av arbetstagare omfattar så kallad cabotagetrafik som utförs som underentreprenad, vilket framgår bland annat av ingresserna i transportförordningarna 1072/2009/EG och 1073/2009/EG och i dokument SEC(2006)439, 4.4.2006 från kommissionen om rapportering om genomförandet av direktivet om utstationerade arbetstagare. EU-reglerna om utstationering av arbetstagare ska också i övrigt tillämpas inom transportområdet vid utstationering genom interna överföringar inom en företagsgrupp eller som uthyrd arbetstagare, förutsatt att kriterierna för utstationering är uppfyllda.

Den lagstiftning som ingår i propositionen skulle alltså tillämpas på nämnda transporter. I den föreslagna lagen om utstationering av arbetstagare finns emellertid en hel del begränsningar av arbetstider som lämpar sig illa för landsvägstransportbranschen. Den tidsgräns om tio arbetsdagar som avses i 8, 10 och 11 § i den föreslagna lagen om utstationering av arbetstagare och tidsgränsen om fem arbetsdagar som nämns i 7 § skulle på grund av arbetets natur i allmänhet inte nås. I

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Reservation

praktiken innebär detta att landsvägstransporterna mer eller mindre helt skulle stå utanför lagens tillämpningsområde. Detta kan inte anses motiverat med tanke på syftet med regleringen och motsvarar inte heller den praxis som iaktas i de flesta andra europeiska länder.

Vi föreslår därför att lagen kompletteras med fler begränsningar enligt vilka vissa i lagen nämnda tidsgränser inte ska tillämpas på landsvägstransporter.

Beställarens ansvar för en utstationerad arbetstagares minimilön inom byggbranschen (15 §)

I direktivet om tillämpning av direktivet om utstationering av arbetstagare ägnas arbetarskyddet inom byggverksamhet särskild uppmärksamhet. Enligt artikel 12.2 i direktivet ska medlemsstaterna när det gäller de verksamheter som anges i bilagan till direktivet fastställa åtgärder som vid kedjor av underentreprenörer säkerställer att utstationerade arbetstagare kan hålla den entreprenör till vilken deras arbetsgivare är en direkt underentreprenör ansvarig, utöver eller i stället för arbetsgivaren, för efterlevnaden av de utstationerade arbetstagarnas minimilön samt vissa andra avgifter till gemensamma fonder eller arbetsmarknadsinstitutioner. Direktivet syftar alltså till att trygga utstationerade arbetstagares rätt inom byggverksamhet till minimilön enligt lag och kollektivavtal samtidigt som beställaren i det land där arbetet utförs åläggs ansvaret för att se till att de utstationerade arbetstagarnas rättigheter tillgodoses.

I regeringens förslag till lag om utstationering av arbetstagare föreslås dock att det inom byggverksamhet i stället för beställaren är byggherren eller huvudentreprenören som ska ha ett särskilt ansvar för att utreda obetalda löner till utstationerade arbetstagare. Det är alltså fråga om en skyldighet att vidta en åtgärd, inte ett materiellt ansvar för en arbetstagares fordringar. Här bygger propositionen på artikel 12.6 i tillämpningsdirektivet.

Enligt den får medlemsstaterna i stället för de ansvarsbestämmelser som avses i punkt 2 ”i enlighet med unionsrätten och nationell rätt och/eller praxis vidta andra lämpliga åtgärder som i ett direkt underentreprenörförhållande möjliggör effektiva och proportionella sanktioner mot entreprenören, i syfte att komma tillrätta med bedrägerier och missbruk i situationer där det är svårt för arbetstagarna att hävda sina rättigheter”.

Direktivet tillåter alltså medlemsstaterna att införa andra metoder i stället för beställaransvaret. Å andra sidan kan beställaransvaret frångås genom andra åtgärder som föreskrivs genom nationell lagstiftning bara om dessa på ett adekvat sätt motsvarar direktivets krav och möjliggör effektiva och proportionella påföljder i lägen där det är svårt för arbetstagarna att hålla fast vid sina rättigheter.

Regleringen av beställaransvaret inom andra branscher enligt artikel 12.1 har lämnats beroende av nationell lagstiftning och är således frivillig för medlemsstaterna. När det gäller byggverksamhet är medlemsstaterna däremot skyldiga att föreskriva om beställaransvar antingen enligt artikel 12.2 eller artikel 12.6 genom alternativa åtgärder. Eftersom medlemsstaterna har en bindande skyldighet att lagstifta om saken kan också den slutsatsen dras att de eventuella nationella åtgärder varmed beställaransvaret enligt artikel 12.2 ersätts ska vara sådana att de förverkligar utstationerade arbetstagares rättigheter och beställarens ansvar.

Betänkande AjUB 3/2016 rd

Reservation

Men i propositionen förbigår regeringen beställarens materiella ansvar enligt direktivet och ersätter det med vissa administrativa skyldigheter för beställaren och med en utredningsskyldighet för byggherren och huvudentreprenören. I propositionsmotiven hävdas det att beställaransvaret förverkligas via byggherren och huvudentreprenören. Å andra sidan sägs det inget om hur ansvaret realiseras i praktiken när dessas lagfästa skyldighet att utreda obetalda minimilöner närmast riktar sig mot det utstationerande företaget, inte mot beställaren.

I den gällande beställaransvarslagen har beställaren vissa sanktionerade administrativa utredningsskyldigheter som till en viss grad kan anses avhjälpa bristerna i den föreslagna lagstiftningen. Men de borgar inte för en sådan nivå på ansvaret som direktivet avser att binda beställarna vid. Administrativa sanktioner som betalas till en stat kommer dessutom inte heller direkt den utstationerade arbetstagaren till godo och ger inte heller arbetstagaren rätt till minimilön på det sätt som avses i direktivet.

Eftersom regeringen föreslår att i lagen endast tas in en utredningsskyldighet utan materiellt ansvar och att skyldigheten dessutom gäller byggherren och huvudentreprenören och riktas mot det utstationerande företaget kan lagen inte anses fylla kravet i artikel 12.6 i tillämpningsdirektivet på ”andra lämpliga åtgärder” som ”möjliggör effektiva och proportionella sanktioner mot entreprenören”.

Vi föreslår därför ett tillägg till förslaget till lag om utstationering av arbetstagare enligt vilket beställaren vid byggarbeten ska ha parallellt ansvar för en utstationerad arbetstagares minimilön. Som minimilön betraktas en ersättning som följer av lagstiftningen och ett för arbetsgivaren bindande kollektivavtal och som innefattar dels lön, dels tillägg, ersättningar och andra rättigheter i pengar som en arbetstagare har rätt att få enligt lag och kollektivavtal.

Beställarens ansvar realiseras om till arbetstagaren inte har betalats minimilön enligt lag och kollektivavtal inom sex månader från det att beloppet förföll till betalning enligt lag och avtal. Beställaren befrias från ansvar om den kan påvisa att den med iakttagande av tillräcklig omsorgsfullhet har försäkrat sig om anställningsvillkoren för den utstationerade arbetstagaren och det utstationerande företagets förmåga att betala minimilön enligt lag och kollektivavtal.

Ansvar för försummelseavgift (35 §)

Lagstiftningen om påföljdssystemet vid utstationering av arbetstagare föreslås bli ändrat. Enligt gällande lag om utstationerade arbetstagare kan arbetsgivaren eller dennes representant dömas till böter för brott mot den lagen. Nu föreslår regeringen att böterna byts ut mot en administrativ påföljdsavgift. Samtidigt föreslås en snävare tillämpning för påföljderna. Skälet till detta förblir oklart i propositionsmotiven.

De föreslagna ändringarna i lagstiftningen om utstationering av arbetstagare hänger samman med de föreslagna ändringarna i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006). Beställarens skyldighet att enligt 5 och 5 a § i beställaransvarslagen se till att utstationerade arbetstagare har gällande intyg över hur deras sociala trygghet bestäms har förenats med hot om försummelseavgift. Men skyldigheten enligt den föreslagna

Betänkande AjUB 3/2016 rd Reservation

11 § i lagen om utstationering av arbetstagare att ge beställaren en redogörelse för hur den sociala tryggheten bestäms för dessa arbetstagare omfattas enligt förslaget inte av försummelseavgiften.

Om lagförslaget godkänns i den föreslagna formen leder det till rättslig osäkerhet. Eftersom det inte finns något påvisbart behov att snäva in tillämpningsområdet för administrativa påföljder föreslår vi med hänsyn till enhetlighet och logik att en försummelseavgift kopplas också till den utredningsskyldighet som föreskrivs i 11 § i förslaget till lag om utstationering av arbetstagare.

Försummelseavgiftens storlek (36 §)

I 36 § i lagen om utstationering av arbetstagare föreslås en försummelseavgift på 1 000—10 000 euro. Avgiftens belopp är påfallande lågt jämfört med de sanktioner som har införts på många andra håll i Europa vid genomförandet av direktivet om utstationering av arbetstagare. Avgiftens styrande effekt kan därför bli otillräcklig.

Eftersom den gällande beställaransvarslagen innehåller en del mycket likartade förpliktelser som den föreslagna lagen om utstationering av arbetstagare vore det motiverat att fastställa en försummelseavgift till ett belopp som motsvarar beställaransvarslagens. I sistnämnda lag är försummelseavgiften 2 000—20 000 euro. Skillnaden i avgifternas belopp är ägnad att öka den rättsliga osäkerheten vid tillämpningen. Med tanke på konsekvensen i lagstiftningen och för att uppnå en tillräcklig styreffekt är det motiverat att försummelseavgiften enligt 36 § i lagen om utstationering av arbetstagare höjs till ett belopp som motsvarar försummelseavgiften enligt beställaransvarslagen. Efter en sådan höjning skulle beloppet ändå ligga på en jämförelsevis låg nivå.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner lagförslagen enligt betänkandet men 2, 7, 8, 10—12, 15, 35 och 36 § i lagförslag 1 med ändringar. (*Reservationens ändringsförslag*)

Reservationens ändringsförslag

2 §

Definitioner

(1—9 punkten som i AjUB)

10) landsvägstransportverksamhet transport med fordon av alla slags varor och material samt persontransport på landsväg. (Ny 10 punkt)

Betänkande AjUB 3/2016 rd
Reservation

7 §

Anmälan om utstationering av arbetstagare

(1 mom. som i AjUB)

Anmälan om utstationering av arbetstagare krävs inte om företaget utstationerar arbetstagare till Finland genom överföring inom företagsgruppen för högst fem arbetsdagar. När utstationeringens varaktighet beräknas ska den aktuella utstationeringsperioden beaktas och dessutom alla andra utstationeringsperioder under en tid om fyra månader innan utstationeringen avslutades, under vilka en arbetstagare utfört arbete i Finland genom intern överföring inom samma företagsgrupp. Vid byggverksamhet och landsvägstransportverksamhet är anmälan dock alltid en förutsättning för utförande av arbete.

(3 och 4 mom. som i AjUB)

För att arbete ska kunna utföras krävs det inom byggverksamhet att en anmälan enligt 3 och 4 mom. lämnas också till byggherren och huvudentreprenören samt inom landsvägstransportverksamhet till beställaren.

8 §

Utseende av företrädare

(1—3 mom. som i AjUB)

Inom landsvägstransportverksamhet ska 2 mom. inte tillämpas. (Nytt 4 mom.)

10 §

Skyldighet att tillhandahålla information om utstationerade arbetstagare i Finland

(1 mom. som i AjUB)

Om en utstationering pågår längre än tio arbetsdagar, ska det utstationerande företaget under hela utstationeringsperioden i Finland skriftligt tillhandahålla arbetstidsbokföring, löneuträkning och finansinstitutets verifikation över utbetalda löner i fråga om den utstationerades arbete i Finland. Inom landsvägstransportverksamhet ska uppgifterna emellertid tillhandahållas från och med den första arbetsdagen.

(3 och 4 mom. som i AjUB)

11 §

Information till beställaren vid underentreprenad och arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare

(1—3 mom. som i AjUB)

Inom landsvägstransportverksamhet ska 3 mom. inte tillämpas. (Nytt 4 mom.)

Betänkande AjUB 3/2016 rd
Reservation

12 §

Uppgifter som ska lämnas till företrädare för personalen

(1 mom. som i AjUB)

Inom landsvägstransportverksamhet uppkommer skyldigheten att lämna de uppgifter som avses i 1 mom. från och med den första arbetsdagen. (Nytt 2 mom.)

15 §

Byggherrens och huvudentreprenörens ansvar vid byggverksamhet

Vid byggverksamhet har beställaren vid sidan av det utstationerande företaget parallellt ansvar för den minimilön till arbetstagare som avses i 5 §. Om det utstationerande företaget inte betalar den avsedda minimilönen inom sex månader från förfallodagen, har den utstationerade arbetstagaren rätt att rikta ett krav om detta till beställaren. (Nytt 1 mom.)

Beställaren befrias från ansvar för den utstationerade arbetstagarens lönefordran om den kan visa att den på ett behörigt sätt har försäkrat sig om att avlöningen till arbetstagaren är adekvat och att det utstationerande företaget är betalningsförmöget. (Nytt 2 mom.)

Den utsända arbetstagaren har rätt att underrätta byggherren och huvudentreprenören om att minimilön inte har betalats. Efter att ha fått underrättelsen ska byggherren eller huvudentreprenören omedelbart begära information av det utstationerande företaget och beställaren om vilken lön som har betalats till den utstationerade arbetstagaren och om lönen uppfyller kraven enligt 5 §. (Nytt 3 mom.)

(4 mom. som 2 mom. i AjUB)

35 §

Försummelseavgift

Ett utstationerande företag är skyldigt att betala försummelseavgift om det försummar sin skyldighet att

- 1) göra en anmälan enligt 7 § om utstationering av arbetstagare,
- 2) utse en företrädare enligt 8 §,
- 3) tillhandahålla information och utredningar enligt 10 § 1 och 2 mom., eller
- 4) lämna en redogörelsen enligt 11 § till beställaren för hur den sociala tryggheten bestäms.

(Ny 4 punkt)

(2—4 mom. som i AjUB)

36 §

Försummelseavgiftens belopp

Försummelseavgiften för försummelser enligt 35 § är minst 2 000 euro och högst 20 000 euro med beaktande av försummelsens art och omfattning och att den är återkommande.

(2 mom. som i AjUB)

Betänkande AjUB 3/2016 rd
Reservation

En gemensam avgift på högst 20 000 euro ska påföras om det på en och samma gång ska påföras en försummelseavgift för två eller flera försummelser.

Helsingfors 25.5.2016

Merja Mäkisalo-Ropponen sd
Tarja Filatov sd
Ilmari Nurminen sd
Jari Myllykoski vänst
Heli Järvinen gröna
Antero Laukkanen kd